

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
La America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 4 Lei a doua și a treia oră 2 Lei.

Chipul lui Iuda.

— Bolșevicii au răsturnat pe Hristos de pe altare și, în loc au pus chipul lui Iuda, vânzătorul de Dumnezeu. —

Am arătat în nenumărate rânduri rătăcirile bolșevicilor, cari își bat joc de Dumnezeu și de oameni, și cari, în nebunia lor, au închis și vândut bisericile, au întemnițat și spânzurat vlădicii și preoții, și-au bătut joc de ceea ce avem mai scump și mai drag, de credința creștinească.

Și ca să se vadă până unde a ajuns nebunia acestor oameni fără Dumnezeu cetim, că guvernul bolșevic a ridicat statui și a zugrăvit icoane în cinstea celui mai rău om din lume, în cinstea lui Iuda Iscarioteanul, a celui care a vândut pe învățătorul său Isus; în cinstea aceluia, de care se înfioară mintea omenească iară inima se îngreșează. A ridicat monumente și le-a așezat în piețele din Petrograd, Kiew și Moscova, în cinstea aceluia pe care biserica noastră îl numește numai „Iuda cel fărădelege, vicleanul, mincinosul și diavolul”. În cinstea aceluia despre care se cântă în Joia Mare: „Iuda, sluga și vicleanul, ucenicul și pizmătărețul, prieten și diavol, din lucruri s'a arătat, că urma învățătorului și întru sine cugeta de vânzare. Că zicea întru sine: să-l dau pe acesta și voi dobândi banii ce se adună, și cerca să vândă și mirul, și pe Isus să-l pearză cu vicleșug: dat-a sărutare și a vândut pe Isus”.

Nu-i vine omului să creadă și cu toate acestea așa este. Bolșevicii au delăturat cinstirea lui Dumnezeu și au întredus cinstirea celui mai de nimica dintre oameni, cinstirea diavolului Iuda.

Iată unde duce bolșevismul!

Iată pentru ce ne-am luptat șapte ani de zile într'una împotriva acestei învățături descreeate! Iată pentru ce v'am rugat de atâtea ori: nu dați crezământ oricărui pierdevară, oricărui taie-fugă, ci ascultați de conducătorii firești, de preoți!

În satele noastre cinstite deovreme

încoace se abat tot mai mulți rătăciți. O seamă de oameni ușurateci au și început să-i asculte și să-i urmeze. Li vezi turburând pacea comunei, nemergând la biserică, nespovedindu-se, neîmpărtășindu-se, hulind preoții și cele sfinte, înjurând și bajocorind tot ce avem sfânt și prețios.

Frați săteni, nu-i suferiți pe unii ca pe aceștia între voi. Nu vă încredeți lor, dați-i afară, ca pe niște lupi din turmă. Nu citiți și nu cumpărați nici o gazetă și nici o carte care vă ponegrește credința și vă bajocorește preoții, căci toate acelea sunt uneltele celor ce au ridicat statui și monumente și au zugrăvit icoane în cinstea lui Iuda cel fărădelege.

Ori doară doriți și Voi, ca drojdia să se ridice la suprafață și gunoiul să vă conducă? Doriți și Voi, ca să ni-se închidă bisericile, să ni-se alunge preoții și în locul lui Hristos să ajungă Iuda cel fărădelege pe altarele noastre?

Ar fi vai de țara noastră, ar fi vai de noi și de copiii noștri, de truda și de munca noastră! Că lăpădându-ne de Hristos, ar trebui să ne luăm și noi viețile ca Iuda, care, de cumplirea faptei sale, s'a spânzurat, pierzându-și și sufletul și trupul. Să ne ferească Dumnezeu și pe noi și pe copiii de copiii noștri!

O nouă minune întâmplată la Lourdes. Miss Clarke, o domnișoară de lege anglicană, era de mult bolnavă într'un spital din Londra. Avea răceală groaznică la mâni și la picioare. Cinci medici au cercetat-o și au spus că știința omenească nu este în stare să-i redea sănătatea. Atunci ea se hotărî să plece la Lourdes, unde atâtea minuni s'au făcut. Pe tren ea a declarat că la caz că s'ar vindeca s'ar întoarce dela legea anglicană la cea catolică. Ajungând la Lourdes au scufundat-o de trei ori în apa făcătoare de minuni, iar după a treia scufundare s'a vindecat pe deplin. Indatăce s'a întâmplat această minune ea a trecut numai decât la legea catolică, și cu ea împreună și trei îngrijitoare de bolnavi cari o însoțeau.

Regele către oastea țării.

Ca în toți anii, cel dintâi cuvânt al Majestății Sale Regelui în pragul noului an, s'a îndreptat către oastea țării, căreia îi mulțamește pentru credința ei și îi urează mulți și fericți ani întru împlinirea aceleiaș sfinte datorii. Iată înaltul ordin de zi, care a plecat spre toate corpurile de armată, cu data de 1 Ianuar 1926:

„Pe pragul anului ce vine, gândul Meu se îndreaptă cu dragoste și cu toată căldura către iubita Mea armată, care prin munca neîncetată și sforțări neobosite, s'a arătat vrednică de încrederea țării.

„Mulțumind tuturor pentru râvna cu care au lucrat, cum și pentru devotamentul ce au arătat în îndeplinirea datoriei, vă ures din toată inima la mulți și fericți ani”.

FERDINAND.

De când au primăriile

dreptul să ceară bani pentru inmanuarea foilor?

Am primit în zilele acestea la redacție o scrisoare, care ne umple de uimire. Abonații noștri din comuna Sucutard poșta Tașaga (judetul Someș) ne scriu, că dâșii nu primesc decât foarte rar gazeta pe care noi de-aiei le-o trimitem foarte regulat și sub controlă. Și ne mai scriu cetitorii noștri că

„totdeauna când vine foata la primărie, o plătim cu câte 1 leu”

Asta-i ne mai pomenit și ne mai auzit! Cinstita primărie din Sucutard, după mărturisirea alor doi oameni cu carte, iscăliți cu mâna lor, pune va să zică, o gloabă de un leu, pe fiecare foaie împărțită. De unde și până unde acest obicei barbar? De când trebuiesc plătite de două ori gazetele cari se trimit prin poștă la cetitori? Și în punga cui intră acești bani, luați cu hapca din mâna abonaților de gazete? În ce țară trăim? În Turcia foștilor sultani, ori în Honolulu?

Nu-i destul că cetitorii nu-și primesc foile regulat, mai trebuiesc apăsați și prin ciupeli necinstite și hoțesti? Unde vom ajunge cu astfel de obiceiuri?

Rugăm Onor. Direcție a poștelor din Cluj să trimită cât mai neîntârziat un controlor la primăria din Sucutard, să cerceteze ce se întâmplă acolo? Și rugăm și pe d. Pretor al plasei de care se ține comuna Sucutard, să cheme la dare de seamă Onor. primăria din vorbă și s'o întrebe: în baza carui drept jăcmănaște cu câte-un leu pe abonații de gazete din Sucutard?

Scrisoarea cetitorilor noștri o păstrăm ca document și, la dorință, o punem la dispoziția autorităților competente.

Evangelia Duminicii.

Duminică, în 10 Ianuarie, se citește evanghelia Duminicii după Bobotează, dela Mateiu, cap 4, stih 12—17.

Sfântul Botezător și inaintemergător Ioan era, după cum ni-se povestește în sf. evanghelie de astăzi, închis; fariseii și cărturarilor nu-l putea suferi, pentru că prea îi înfruntau. L-au părut deci lui Irod, care l-a închis într-o cetate, nu departe de Marea Moartă. Auzind Domnul nostru Isus Hristos despre aceasta, a părăsit Nazaretul și a venit de a locuit în Capernaum, lângă mare, adică în partea de țară jidovească ce se numea Galilea. Capernaumul era, pe vremea Mântuitorului, un orașel înfloritor, unde trăiau mulți neguțători, fiindcă avea și percepție, și mai avea și căsărmi pentru soldați.

Acest orașel se afla în hotarele lui Zabulon și Neftalin. Țara jidovească era adică împărțită între cele 12 sămânții ale lui Izrail, iar Capernaumul se afla în hotarele celor două sămânții amintite mai sus.

Sfântul evanghelist Mateiu ne spune după aceasta că Mântuitorul nostru a venit de a locuit în Capernaum, ca să se împlinească ce s'a zis prin Isaia prorocul ce zice: „Pământul lui Zabulon și pământul lui Neftalin, calea mării de ceea parte de Iordan, Galilea limbilor, poporul celce ședea întru întunecare a văzut umină mare, și celorce ședea în latura și umbra morții lumină le-a răsărit lor.”

Se numea pământul acesta Galilea limbilor, fiindcă nici un ținut din țara jidovească n'a fost atât de mult cutropit de limbi străine, ca Galilea. Mai întâi au cuprins-o Assirienii, apoi rând pe rând alte popoare, așa că pe vremea Mântuitorului acolo erau mai mulți păgâni decât jidovi. Așadară s'a împlinit întocmai pro-

rocia lui Isaia, pentru că Galilea mai mult era a limbilor, adică a păgânilor, decât a jidovilor. Și acest popor, care ședea întru întunecare, întunecul necredinței și a păgânătății, și care ședea în latura și umbra morții, moartea sufletească, zic, acest popor a văzut lumină mare lumina învățurii lui Hristos, și lumină le-a răsărit lor, lumina credinții.

Numai după ce Ioan Botezătorul era așadară prisonier și prin urmare nu mai putea propovădui pocăința, a apărut Hristos, în ținutul Galileii și „a început a propovădui și a zice: *pocățiți-vă, căci s'a apropiat împărăția cerurilor.*”

Ceeace a început a face sfântul Ioan Botezătorul continuă deci Domnul nostru Isus Hristos. Aceeași era învățătura amândouă: *pocățiți-vă, că s'a apropiat împărăția cerurilor.*

Pentru ce au propovăduit amândoi mai întâi pocăința? Pentru că pocăința este aceea, fără de care nu poți intra întru împărăția lui Hristos. Numai după o pocăință cinstită și cumsecade puteau adică jidovii înțelege, cumcă Hristos este Mântuitorul, Mesia, cel făgăduit. Numai prin pocăința adevărată puteau ei să înțeleagă, cumcă lor nu le trebuia un izbăvitor din robia Romei, ci mântuitor din robia păcatului.

Dragi cetitori, și nouă ne sună cuvintele Mântuitorului. Nici noi nu vom putea ajunge în împărăția cerurilor, dacă nu vom face pocăință. Zadarnic e totul. Fără pocăință nu este îndreptare, iară fără îndreptare nu este apropiere de Isus și prin urmare nici intrare întru împărăția lui Dumnezeu.

Părintele Iuliu.

Nănașii la botez.

Creștinii cei vechi trebuiau să facă, înainte de Botez, făgăduința sfântă, că vor crede învățăturile bisericii și le vor urma întru toate. De prin veacul al patrulea însă, de când se botezau copiii mici aproape pretutindenea, aceeași făgăduință o fac așanumiții nănași, cari chezăsuiesc, că botezatul va păstra credința neștirbită și că va trăi o viață creștinească.

Prin introducerea nănașilor la Botez bise-

rica face asemenea unei bănci, care dă bani împrumut. Precum nu dă nici o bancă bani împrumut fără cavenți (chezeși), cari să stea buni în locul datorășului, așa nu dă nici biserica botezul decât acelor copii, cari au cavenți (chezeși) și stau buni pentru ei.

Copilul cel mic are lipsă de o daică, fără de care nu poate trăi. De viața sufletească încă trebuie să se îngrijească cineva, și aici trebuie daică. Această daică sufletească sunt nănașii, cari trebuie să se îngrijească de creșterea creștinească a finului lor, mai cu seamă în cazul dacă finuțul sau finuța ar rămânea orfani.

Astăzi copilașii noștri nu mai sunt primejduiți în creșterea lor religioasă, fiindcă avem preoți aproape în fiecare sat, cari se îngrijesc de creșterea credincioșilor. Cu toate acestea însă nănașii au sfânta datorință de a se îngriji de finii lor, și despre aceasta au grea răspundere în lumea cealaltă.

Nănașii în clipita botezului ajung înrudiți sufletește atât cu finii lor cât și cu părinții a-aceleora și anume între nănași și fini este înrudire sufletească de gradul întâiu; între nănași și între părinții sau fiii finilor precum și între fiii nănașilor și între fini, de gradul al doilea; iar între pruncii nănașilor și între pruncii finilor, de gradul al treilea. Așadară între toți aceștia nu se poate încheia căsătorie, numai dacă cer dispensă (deslegare) dela vladicie.

E de ajuns un singur nănaș, pot să fie și doi, mai mulți însă nu pot fi la nici o întâmplare. Aceasta o oprește marele săbor dela Trident și anume pentru că să nu se prea înmulțească cumetriile.

Cine pot fi nănași? Întâiu și mai întâiu numai cei botezați, cei cu mintea întreagă, cei primiți de preot. Nu pot fi nănași călugării, pentru că ei n'au libertate. Nu pot fi nănași necredincioșii, ereticii, schismaticii, escomunicații și nevrăstnicii.

Cei de altă credință pot fi oare nănași? Nici la o întâmplare. Că doară datorința nănașilor este tocmai de a griji de credința finilor. Cum vor putea griji de această credință cei

Foița „UNIRII POPORULUI”

Sfânta Fecioară.

*In pridvorul dela Templu
Stă Maria lângă furcă;
Pe când fusul dela mână
Sboard, și 'napoi se urcă.*

*Crinul văii, ca 'n oglindă,
O privește și se'ncântă
De Fecioara Precurată
Peste toți și toate sfântă.*

De pe buzele Mariei

Se ridică 'n ceriu o rugă:

*— „Doamne dă-mi din ceriuri harul
Să-ți rămân deapururi slugă”.*

Nici gândia Neprihănită

Să deslege-această taină:

*Că din firul scos din caler
Lui Hristos va face haină!*

Secretul Sfintei Spovezi

O noapte întunecoasă învăluia Parisul. Ziua fusese caldă și înăbușitoare; peste noapte se aștepta o furtună. Și de fapt aceasta se deslănțuie către miezul nopții. Surd răsunau tunetele, fulgere înfiorătoare spintecau țările și în fine începu să se reverse și ploaia, de curgea șiroaie pe străzi. Ici colo se vedea lumină pela

case; oameni treziți din somn de tunete stătea pela ferestre și priviau cu groază vijelia.

Prin această răsvrătire a naturii se vedeau doi oameni mergând pe stradă. Părea că sunt grăbiți, căci aveau pasul iute și nu se uitau nici la dreapta nici la stânga, ci țineau tot înainte, fără să schimbe un cuvânt. Unul din ei ducea o lanternă, iară celalalt, după haina-i lungă și neagră, se vedea îndată că e un preot. După toate aparențele mergeau la un bolnav.

Înainte a unui mare palat se opriră amândoi. Cel cu lanternă bătu la ușă și, într'aceea, așteptând să se deschidă, se îndreptă către preot și-i zise:

— Să mă scuzați, Părinte, că am avut cutezanța să Vă chem pe o așa vreme. Plouă și trăsnește că nici un câine n'ai putea să-l scoți afară. Dar bieata stăpâna mea, bolnavă, are așa de mare dorință după Sf. Voastră, că n'am putut să i ne mai împotrivim și a trebuit să vin să Vă chem. N'aveam aproape nici o nădejde că veți veni și nici nu V'aș fi luat-o în rău, căci cei 60 de ani ce-i purtați pe spate erau un motiv îndestulător pentru a refuza un drum pe această vreme.

— Dece ar fi trebuit să refuz? răspunse preotul. Am slujit lui Dumnezeu în tinerețe cum am putut mai bine, și nu vreau să încetez nici acum spre sfîntitul vieții mele. Afară de aceasta, slavă Domnului, sunt încă bun de picior. Și chiar dacă acesta ar fi ultimul meu

drum, n'aș fi spus nu. Preotul nu-i preot pentru sine; vieța lui e consfințită lui Dumnezeu și mântuirii sufletelor, pe sine însuși preotul nu se poate ajuta, nu se poate spovedi pe sine, nici alte sacramente nu-și poate da; numai pe alți îi poate ajuta. Deci oriunde este chemat, el merge, și nici noaptea, nici vijelia, nici ploaia nu-l poate opri. El își face datoria, chiar dacă l-ar costa vieța.

Ușa se deschise și preotul fu dus îndată la odaia bolnavei. Era o cameră foarte luxos mobilată. Dar toată splendoarea și bogăția n'au putut împiedeca umbra morții de a trece peste pragul ei. Pe un pat acoperit frumos numai cu dantele albe zăcea o tânără femeie, depe fața căreia chinuri lungi și anevoioase nu șterseră încă toată frumseța. Ea întinse către preot mână slabă, aproape transparentă, și-i zise: — Mulțumesc, Părinte, mulțumesc din toată inima că ați venit. Nu voiau să Vă cheme, că-i o noapte înfiorătoare și vijelie amarnică; și totuși ați venit așa de grabă. Dar eu știam că nu veți zăbovi să veniți în ajutorul unei muribunde. Sf. Voastră m'ați pregătit la întâia împărtașenie. Tot Sf. Voastră trebuie să mă pregătiți la cea din urmă și la moarte, dacă așa e voința lui Dumnezeu. Când am primit pentru întâia oară pe Mântuitorul în inima mea, eram de sigur bine pregătită, o de aș fi și acum tot așa.

Apoi rugă pe ceilalți să se retragă și s'o lase singură cu părintele, ca să se spoveduiască pentru primirea sf. Cuminecături. Și așa și făc-

de altă lege, cari nici ei nu cred în toate învâțăturile bisericii noastre?

În cazul că cei de altă lege s'ar supăra amar pe noi pentru aceasta, ei pot lua parte la Botez, dar numai ca martori, nici la o întâmplare însă ca nănași. În matricula botezaților nu se introduc decât cei doi nănași, cari trebuie să fie de credința noastră.

Părinții proprii potu-ne fi nănași? Ba, pentru că ei au datorința firească de a se îngriji de creșterea creștinească a copiilor proprii iară biserica tocmai de aceea cere să fie nănași alții, ca aceia să suplinească lenea sau negrija părinților întru creșterea creștinească a copiilor.

Nici creștinii noștri nu pot fi nănași la cei de altă credință pentru că nici ei nu pot să fie nași la cei de altă credință, pentru că ei nu pot se îngrijească de creșterea finilor lor într-o lege, pe care nici ei înșiși n'o cred. Iar ceice s'ar face cu toate acestea nănași la copii de altă lege ar dovedi prin aceasta, că ei nu cred în legea lor proprie.

Aceste lucruri trebuie să le știe fiecare creștin, căci altfel se nasc certe și neplăceri între oameni, pe cari ușor le-ar putea încunjura ceice cunosc legile bisericesti.

Așadară ceice primește să fie nănaș, bine să bage de seamă, că prin aceasta mare și sfântă sarcină își ia asupra-și, sarcină de care va avea să răspundă cu toată siguranța înaintea dreptului judecător.

Părintele Iuliu.

La sfântul mormânt. Se anunță din Ierusalim, că amiralul Bonaldi, comandantul diviziunii navale italiene, însoțit de 30 ofițeri și 250 subofițeri și marinari, au cercetat sfântul mormânt al Mântuitorului și s'au închinat cu pietate la locurile cele sfinte, unde a pățimit și a murit Domnul nostru Isus Hristos pentru mântuirea noastră.

Sinod episcopesc la Oradea Mare. Preasfințitul episcop al Orăzii Mari, Dr. Valeriu Traian Frențiu, a chemat, pentru ziua de 4 Maiu, pe canonicii, protopopii și preoții săi la sinod, la Oradea Mare.

Abzicerea Prințului Carol.

— Prințul Carol nu mai este moștenitorul Tronului României. Maiestatea Sa Regele i-a primit abzicerea. — Statul de Coroană dela Sinaia — Înălții sietnici ai M. S. Regelui i-au la cunoștință pasul Prințului. — Adunarea Națională la București. — Noul Moștenitor este Prințul Mihai.

În zilele din urmă s'au petrecut mari lucruri în țara noastră. Încă în Ajunul anului nou se răspândise vestea, că Prințul Carol, dus în străinătate de mai multă vreme, nu se mai întoarce în țară, hotărât fiind să se mulțamească de toate drepturile pe cari le are ca moștenitor al Tronului și se obligă nici să nu mai vie acasă zece ani de zile.

Vestea aceasta, care nu se strecurase atunci decât pe șoptite, s'a adevărit foarte curând și ea este adevărată în întregime. Joi în 31 Decembrie Maiestatea Sa a chemat la Sinaia pe toți conducătorii partidelor politice, dimpreună cu toți miniștrii, la Consiliu de Coroană. Luni în 4 Ianuar 1926 au fost adunate la București Corpurile Legiuitoare, Adunarea Deputaților și Senatul, alcătuind împreună așa numita *Reprezentanță Națională*, cari asemenea au luat la cunoștință abzicerea Prințului Carol, întărind în aceeași vreme pe noul moștenitor care este Alțeta Sa *Prințul Mihai*, fiul fostului moștenitor. Astfel în mai puțin de-o săptămână, țara noastră a pierdut pe Prințul Carol și a câștigat pe Prințul Mihai, care de Luni, din 4 Ianuar 1926 este Moștenitorul legiuit al României. Să vedem cum s'au petrecut acestea foarte însemnate schimbări în jurul Tronului nostru:

Prințul Carol de mult spunea, că nu bucuros vrea să urce tronul.

Prințul Carol, pe care cu toții l-am iubit și l-am respectat, nu numai ca fiu de rege și ca moștenitor de tron, ci și ca om cu vorba deschisă, îndrăzneată, ca fire prietenoasă și ne semeță, mai adeseori a lăsat să se înțeleagă,

că nu prea se unește tronul cu dorința sa. Tronurile au mari răspunderi și mari greutăți, și cei cari șed într'ânsele trebuie foarte adeseori să-și calce peste vrerile și gândurile lor. A și spus-o chiar de curând unor gazetari din Polonia, că țările nu se întrebă de mulțori, dacă regii sunt bucuroși sau ba, de grozava sarcină a domniei?

Poate că frământat de asemenea gânduri, Prințul Carol s'a hotărât, în sfârșit, să facă ceea ce de mult încercase: să se despartă de tronul care-l aștepta și de drepturile pe cari le avea, ca fiul cel dintâi născut al Maiestății Sale Regelui Ferdinand.

Aflându-se în Italia, a dat știre la Sinaia de ce are în gând și atunci a plecat numai decât d. general Hiotu cu scrisori regale, să caute a-l abate dela hotărârea pe care o luase. Solul Curții și al augustilor Părinți n'a mai putut face însă nimica. Prințul Carol nu s'a înduplecat și generalul Hiotu s'a întors în țară cu următoarea scrisoare:

Scrisoarea de abzicere.

Iată, din cuvânt în cuvânt, scrisoarea de renunțare la Tron a Prințului Carol:

„Declar prin aceasta că renunț în mod irevocabil la toate drepturile, titlurile și prerogativele de cari, în virtutea Constituției și Statutului Familiei Regale, M'am bucurat până azi ca Prinț Moștenitor al României și ca membru al Familiei Domnitoare. Renunț totdeodată la drepturile ce Mi-ar reveni prin legile Țării asupra fiului Meu și a averii Sale.

„Mai declar că nu voi avea nici o pretențiune asupra drepturilor la cari am renunțat de bună voie și din propria mea

Bătrânul preot ascultă spovada bolnavei. Ce clipă înălțătoare e cea din urmă pregătire pentru ceasul, în care Domnul va cere socoteală de talentele ce ne-a încredințat pentru timpul vieții! După sf. spovadă infirmiera intră din nou în odaie. O sfântă pace se vedea acum pe fața bolnavei, căreia preotul îi dădu și sf. Cuminecături și sf. Maslu.

După ce preotul a mai spus câteva cuvinte, a mângăiat bolnava și a încurajat-o, și-a luat rămas bun ca să se ducă acasă. Era aproape de ușă când bolnava îi făcu semn să se întoarcă puțin înapoi.

— Rugați-Vă pentru soțul meu, spuse ea, că el nu vrea să știe nimic de Dumnezeu. O de ar găsi și el credința, acest tolag pe calea spre împărăția cerului!

— Da, o voi face; dar nici D-ta nu uita de dânsul înaintea tronului dumnezeesc, unde vei avea mai mare trecere decât noi aici pe pământ. Și acum rămâi cu Dumnezeu. Dacă voi putea, voi mai veni în decursul zilei pe aici. Și vorbind astfel preotul ieși ca să plece. În antru însă îi veni înainte un tânăr domn, care i-se adresă cu mare politeță:

— Părinte, eu sunt soțul bolnavei, pe care ați spovăduit-o chiar acum. Aș putea să Vă deranjez și eu câteva minute? Aș dori să Vă spun ceva. Adevărat că e noaptea târziu, dar am încrederea că Veți primi ruga mea.

— Foarte bucuros, Domnule, răspunse părintele.

— Atunci Vă rog să binevoiți a veni după mine.

Domnul mergea înainte cu o lumânare în mână, iar preotul îl urmă.

Trecând prin mai multe ganguri și săli și scoborându-se pe o scară îngustă, ajunseră într'un beciu întunecos. La mijloc era o masă și pe dânsa două lumânări și un crucifix. Pare că și aici ar fi un bolnav de îngrijit. Preotul se uită instinctiv împrejur, dar nu văzu pe nimeni, erau singuri. De jur împrejur ziduri goale și umezi, nici măcar o bancă, un scaun ca să șază, și apoi tăcere adâncă în puterea nopții. Furtuna părea că a trecut sau cel puțin aici nu se mai auzia nimic.

— Dece V'am adus aici? Am să Vă spun imediat și o să fiu cât se poate de scurt. Scurt și clar a fost totdeauna deviza mea, pe care vreau s'o pun în practică și de data aceasta. Totuș, înainte de a veni la lucrul cel am în minte, Vă atrag atențiunea că aici suntem singuri, că nimeni nu ne ascultă, că nimeni chiar nu știe că noi suntem aici. Pe servitori i-am trimis la culcare, masa și lumânările le-am adus aci eu, așa că în adevăr nimeni nu știe de acest lucru, nimănui nu-i poate veni în cap să tragă cu urechea. Ați înțeles, părinte?

— Da, foarte bine, dar nu înțeleg ce gând aveți cu toate acestea.

— O cred bucuros, dar o să Vă spun și aceasta imediat. Soția mea s'a spovăduit tocmai

acum la Sf. Voastră, ea V'a spus de sigur tot ce avea pe inimă, toate greșelilor ei. Ei bine, asta vreau eu să știu. Sf. Voastră trebuie să-mi povestiți tot ce V'a spus soția mea în spovadă.

Preotul nu credea urechilor.

— Ce voiți să știți? Ce voiți să vă spun?

— Nici mai mult nici mai puțin decât ceea ce V'a spus soția mea în spovadă.

— Așadar să destăinuesc eu secretul spovezii?

— Dacă voiți s'o numiți așa.

Preotul tăcu.

— Deci m'ați înțeles părinte?

— Da V'am înțeles.

— Și voiți să-mi răspundeți?

— Nu, nu răspund nimic. — Și zicând astfel, părintele se întoarse și voia să iasă din beciu, să plece.

Dar tânărul domn i-se puse în cale.

— Stai, Părinte, că nu-i încă gata. Soția mea să văita necontentit și doria foarte mult să se spovăduiască la Sf. Voastră. Eu am făcut tot ce-mi stă în putință ca s'o împlinesc. Dar fu înzadar. A plâns și s'a rugat atâta, că la urmă m'am învoit și am trimis după Sf. Voastră cu toate că-i o noapte înfiorătoare. Dar în gândul meu luai hotărârea de a întrebuița orice mijloc ca să aflu ce a spus ea în spovadă. Părinte, nu degeaba V'am făcut atent că suntem singuri aci, că nimeni nu știe ceva despre aceasta. Așadar să-mi spuneți ce a spus soția mea în spovadă. Dacă Vă mai codiți mult, aici Vi-i moartea și

inițiativă și mă angajez, pentru binele tuturor, să nu mă întorc în țară timp de zece ani, iar după expirarea acestui termen să nu mă întorc fără autorizația Suveranului". Milano, în 28 Decembrie 1925. — CAROL

Ne putem închipui ce durere și ce griji au adus acestea șire chiar în preajma sfințelor sărbători prea iubitei noastre Familii Regale! Însă Prinții sunt și dâșii oameni mai întâi de toate și, ca atari, voința lor nu poate fi silnică. Maiestatea Sa Regele, cu ori câtă sfâșiere de inimă și ca Domn de țară și ca Părinte, nu mai avea altceva de făcut, decât să primească ceea ce nu se mai putea schimba.

Sfatul de Coroană.

Un lucru atât de mare însă nu putea fi luat la cunoștință fără știrea țării. De aceea Maiestatea Sa a chemat la Sinaia pe toți membrii guvernului de azi și pe conducătorii partidelor politice din opoziție, adică pe dd. Iorga, Maniu, Vaida, Mihalache, Averescu și vre-o câțiva generali, cărora cu lacrimi în ochi le-a arătat starea lucrului și i-a rugat să-i steie în-țrăjutor, să ducă întâmplarea la bun sfârșit. Toți înalții sfinți au declarat, că sunt alături de Maiestatea Sa în hotărârea pe care a luat-o și au căutat să-l mângâie.

— Mă doare inima ca părinte, dar ca Rege al țării, pentru care, de câteori s'a cerut, n'am întrelăsat a-mi călca pe inimă și a-i aduce și celea mai mari jertfe, nici acum nu pot face altceva, decât să primesc abdicarea Prințului Moștenitor.

D-nii Iorga, Maniu și Vaida, au declarat că n'au altă voință decât voința Regelui, totuș ar trebui să se mai facă o încercare pe lângă Prințul Carol, că poate se răzgândește. Generalul Averescu spune, că abdicarea Prințului ar fi trebuit primită încă înainte cu 6 ani, când și-a arătat mai întâi această dorință.

D-l Ion Brătianu a declarat că guvernul este hotărât să îndeplinească în întregime voința regală, orice păreri ar avea ceilalți sfinți ai Coroanei. După acestea declarații Sfatul de Coroană a luat sfârșit și s'au luat măsuri ca să fie chemați la București pe ziua de 4 Ianuar toți

mormântul, în acest beciu. Eu am luat toate măsurile de siguranță, așa încât nimeni nu poate afla vreodată ceva despre fapta mea. Așadar nu trăgănați mult, vorbiți.

Preotul deveni serios, dar nici un semn de frică sau spaimă nu se arăta pe fața lui.

— Nu știi, D-ta, zise el, că preotul catolic trebuie să țină în cel mai mare secret tot ce a auzit în sf. spovadă? Nici odată nu-i va ieși din gură nici măcar o silabă din ceea ce i-a fost încredințat în scaunul pocăinței. Preotul tăce până la moarte. Încă nu s'a auzit drept să fi destăinuit secretul spovezii, chiar de s'ar fi lepădat de credință. Chiar și Luther, care s'a lepădat de toate, taina spovezii n'a desvăluit-o. Din contră, se cunosc cazuri al căror adevăr este garantat, că preoți au îndurat moartea violentă pentru păstrarea acestui sfânt secret, pe care nu-l puteau vătăma sub nici un pretext

— Vra să zică, mai degrabă muriți decât să-mi spuneți ceva?

— Da.

— Eu Vă repet, că de nu-mi spuneți ceea ce V'a mărturisit soția mea, atunci V'a sunat ceasul din urmă. Deci sau îmi faceți pe plac sau viața! Alegeți. Dacă îmi faceți pe plac, Vă dau cuvântul meu de onoare că nu voi spune nimănui și niciodată; nici o persoană nu va afla ce s'a petrecut între noi amândoi.

(Sfârșitul în numărul viitor).

reprezentații Națiunii, ca hotărârile regale să fie înscrise în lege după toate cerințele Constituției.

Adunarea Reprezentanței Naționale.

În ziua de Luni 4 Ianuar, Senatorii și Deputații s'au adunat la București, mai întâi fiecare casă deosebit, apoi s'au împreunat amândouă adunările după amiază la ora 6 și au votat două legi: una despre *Renunțarea la tron a Prințului Carol* și a doua despre *Regență*, pe timpul când noul Moștenitor Prințul Mihai va ajunge la tron și nu va avea încă vârsta recerută de-a putea domni singur.

În cursul votării acestor legi, conducătorii opoziției, dd. Iorga și Mihalache au atacat guvernul foarte aspru, aducându-i învinuirea că n'a împiedecat aceste dureroase frământări ale Dinastiei și ale Țării.

Legile au fost votate, la Cameră, cea dintâi cu 231 bile albe pentru și 3 contra (negre); a doua cu 228 bile albe și 2 negre. Partidul Național și cel Țărănesc n'au votat. Acelaș lucru s'a întâmplat și la Senat.

La Adunarea Reprezentanței Naționale au fost de față toți trimișii țărilor străine, aflători în București, precum și foarte mulți privitori dintre locuitorii Capitalei. Tot atunci a fost primit și un nou Statut al Casei Regale.

Noul Moștenitor și tutorii Săi.

Noul moștenitor al Tronului României este micul Prinț Mihai, căruia încă de pe-acum i-s'a dat o Regență, un fel de sfat tutoricesc, care va purta la vremea Sa cărma Țării, în timpul până tinărul Prinț va ajunge la vârsta recerută. Din Regență fac parte:

Alteța Sa Prințul NICOLAE, unchiul viitorului Rege, Patriarhul MIRON Cristea și d. George BUZDUGAN, prim-președintele Inaltei Curți de Casație și Justiție.

Tutorul de avere și de creștere al Prințului este însă Maiestatea Sa Regele, care poate trece tutoratul acesta Mamei Copilului, Alteței Sale Prințesa Elena. În chipul acesta moștenirea Tronului Românie este pusă pe temei de lege și Țara este ferită de orice turburări și neplăceri.

Ce se mai știe în legătură cu abdicarea Prințului Carol?

Scriu gazetele dela București, că Prințul Carol, ne mai fiind moștenitor al Tronului României, va purta și un alt nume. Se zice că pe viitor se va numi *Scarlat Mănăstireanu*, după numele satului Mănăstirea, unde Prințul Carol are o moșie, moștenită dela răposatul Rege Carol. Se mai spune, că se va despărți și de Alteța Sa Prințesa Elena, care va locui la București lângă fiul său, Prințul Moștenitor Mihai, în casa în care a locuit și până acuma, trăind din plata care li-se cuvine fiului său, ca moștenitor de tron.

Cum stă lumea și țara.

Englezii și Turcii în pragul războiului.

Turcii sunt în ceartă cu Englezii pentru ținutul orașului *Mosul*, așezat pe malul râului Tigris în Asia. Englezii au primit acest oraș dela Liga Națiunilor și Turcii spumegă de ciudă, căci e vorba de-un ținut foarte bogat în petrol. Dar Englezii nu vreau să scape din mână un chilipir așa de prețios. Și de-aici vrajba.

Telegramele sosite în timpul din urmă din Asia spun, că Turcii au adunat trupe

la Diarbekir, în vecinătate de Mosul și stau gata să sară cu războiu asupra Englezilor. Mussolini ministrul președinte al Italiei, a declarat în legătură cu svonurile de mai sus, că dacă se incaieră Turcii cu Englezii, nici Italia nu rămâne cu mâinile în sân. În acest caz pacea lumii iarăși se duce pe apa Sâmbetii...!

Bulgarii au trimis pe Țancov la plimbare.

Guverul lui Țancov care conducea Bulgaria până ieri a fost trimis la hodină și în locul lui a fost chemat la cărmă un alt guvern. Lui Țancov tare îi plăcea puterea și nu bucuros s'a despărțit de dânsa. Din această pricină erau să se întâmple încăierări în Sobrania (parlament) bulgară, care întreagă era de părerea ca Țancov să plece. Se poate zice că a fost gonit aproape cu sila. În locul lui Țancov regele Boris a numit pe *Liapcev*, omul democraților.

Casă de cetire în Tătărlău.

— Spicuri dintr'o scrisoare primită la Redacție. —

4 Ianuar 1925.

Și pe la noi se închid crășmele duminica. Și nu-i rău așa, că ne-am mântuit de holcă și tãmbălău. De când nu mai avem crășme în ziua Domnului, biserica e plină de credincioși. Iar după sfințele slujbe ne întorcem mai cu drag la casele noastre. Prânzim în pace cu nevestele și cu copiii, și ne simțim tare bine. Nu mai sunt sfezi, nici supărări. Nevestele noastre sunt bucuroase peste măsură de lucrul acesta și copiii fericiți.

Nici după prânz nu ne urim. Că sunt aici în comuna noastră mai mulți cetitori de gazete, cari ies la uliță cu novelele lor și cetesc să audă tot poporul. Și îi ascultăm cu cea mai mare plăcere. Acuma, iarna, ne adunăm mai cu seamă în casa lui *Vica Hodârnu*, om prietinos și de treabă, care este abonat la gazeta „Unirea Poporului” din Blaj și este foarte bucuros să ne arete și nouă gazeta lui. Ne adunăm uneori și câte 30—40 de oameni, bărbați, femei și copii. Fratele Vica șede după masă, cu gazeta în mână și zice:

— „Ian să vedem, fraților, cum mai stă lumea și țara? Să asculte tot natu”.

Vica cetește din „Unirea Poporului” și noi îl ascultăm cu drag și ne luminăm. Că nici o foaie n'are atâtea vesti și atâtea învățături ca foaia dela Blaj. Și domnii dela gazeta asta par'că știu ce ne trebuie nouă. Mai cumpărăm noi și câte-o foaie d'alea mari cu fețele cât măsurițele, dar noi acolo nu pricepem, parcă sunt scrise în limbă păsărească.

La mueri și la tineret le place mai ales „foița”, iar noi bărbații ne batem să știm mai cu seamă politica cu Parlamentu. Acum de anul nou ni-s'au întristat inimile, când am cetit groaznicul potop din ținuturile Ardealului. Par'că vedeam cu ochii noștri cum se învăluirează apele revărsate peste gospodăriile ome-nești. Am simțit mare milă pentru suferințele fraților noștri din alte părți și am zis:

— Săracii oamenilor!

Apoi ascultăm și multele învățături creștinești și gospodărești din foaie și ne hotărîm să le urmăm.

Așa ne petrecem noi duminicile după prânz, domnule redactor. Lăudat fie fratele Vica Hodârnu, care ne primește în casa sa și ne face casină în cinste, cum auzim că au și domnii de pe la orașe. Și să trăiți și dumneavoastră la mulți ani, că ne trimiteți slovă bună, la inima și pe înțelesul poporului!

Un sătean.

Prin beție la păcat și la moarte.

Un ardelean nenorocit a fost judecat la moarte și pus în scaunul electric.

Ziarul „America” din Statele Unite ale Americii de Nord ne aduce o veste dureroasă. Un român ardelean și-a omorât soția într-o beție, a fost judecat la moarte și omorât, pe scaunul electric, în orașul Columbus. Asta e vestea pe care o culegem din ziarul american și pe care o dăm și noi, ca să se vadă că în America nu e de glumit cu legea și că patima beției nu ușurează, ci îngreunează păcatul. Dar să vă povestim tot ce s'a întâmplat.

Cine este ucigașul?

Bucur Toader, nefericitul despre care vom să vă povestim, s'a născut la anul 1884 în comuna Lancrăm din județul Sibiu și a trecut de mult în America. El s'a însurat, având de soție pe Caterina Danilaș, cu care însă n'a trăit bine, pentrucă-l înșela. În urma urmelor s'au despărțit, dară Bucur Toader n'o putea uita. Decât s'o știe a altuia, mai bine s'a hotărât s'o ucidă. Dar la așa ceva trebuie curaj. Curajul însă nu-l află decât în rachiu. Astfel s'a întâmplat că Bucur Toader și-a cumpărat într-una din zile un revolver, apoi s'a îmbetat una bună, iar seara târziu, pe când credea că o află pe Caterina acasă la ea, a pândit-o și a omorât-o.

Bucur Toader, îndatăce s'a deșebăluit de cap, și-a dat seama de groznicia faptei, n'a mai așteptat să-l caute jandarmii, ci s'a dus de bună voie la poliție și a spus că el este ucigașul.

Americanii sunt dela fire mari cinstitori ai muierilor, fapta lui Bucur Toader au socotit-o foarte mare și la judecată pe ucigaș l-au judecat la moarte.

Zadarnic au venit advocații și l-au apărat cu aceea că a fost în stare de beție. Judecătorii au răspuns, că tocmai aceasta face fapta și mai grea. Beția este, după convingerea americanilor, un păcat foarte mare, care nu numai că nu scuză, ci dimpotrivă acuză. Umblat-a destul și legația română ca să-l scape dela moarte, cerut-au advocații dela prezidentul milă, — toate au fost însă zadarnice, americanii nu pot ierta trei păcate atât de mari: a omorî, a omorî pe soția ta însuși și pentruca să o poți uide, a te mai și îmbeta.

Pregătirile de moarte

Joi, în 19 Noemvrie, judecătorul l-a întrebat pe Bucur Toader, dacă dorește preot înainte de moarte. Bucur a cerut să i-se aducă și preot. A sosit numai decât Păr. Ilie Pop, care iată ce spune despre cele din urmă clipe ale lui Bucur Toader:

„N'am mai văzut pân'acum un alt caz de executare, dar cred că n'a mers om așa de vesel și cu atâta tărie sufletească la moarte, cum a mers Bucur Toader.

„În celula morții se aflau păr. Pop, sora lui Bucur și un pușcăriaș — fost preot — om cu un excepțional dar de mângâiere.

Servindu-se cina Bucur a mâncat cu un apetit deosebit, bând foarte multă limonadă, fiind vesel, glumind și zicându-ne:

— „Părinte și soră, să nu fiți întristați și spuneți și mamei și lui Nicolae că eu merg la moarte vesel, ca și când ași merge la dans. Nu mi-e frică să stau față cu Dumnezeu și cu Isus Hristos, căci în 20 de luni, cât am stat aici, mi-am curățit sufletul. Am cetit întreagă Evanghelia lui Isus Hristos.

„Eu am spus adevărul la judecată — n'am voit să calc jurământul în care făgăduisem că voi spune drept. Dacă nu spuneam adevărul, acum puteam fi liber... Abia aștept să trec din

această viață în care eu nu m'am purtat cum trebuia, căci dacă mergeam la biserică și ascultam sfaturile oamenilor buni, azi n'ași fi aici. Acuma știu că există Dumnezeu și Isus Hristos. Mă duc în cer unde mă așteaptă Tatăl meu și soția mea Katy... Spune părinte celor din Cleveland să mă ierte că și eu îi iert și mai spune prietenilor mei să se ferească de băutură, să meargă la biserică și să nu facă rele”.

Bucur a băut foarte multă limonadă, și a fumat țigară după țigară, întrebându-l sora sa de ce bea atâta apă, i-a răspuns:

„Mi-a spus preotul închisoarei să beau cât mai multă apă, ca trupul să fie saturat de ea, căci atunci curentul electric trece mai bine prin corp și moartea e la moment”. Vineri în 20 Noemvrie seara la ora 10 sora lui Bucur, care-l mângâia până atunci, a trebuit să-și ia cel din urmă rămas bun dela el. Despărțirea a fost din cale afară prea jalnică. Apoi i-s'au adus lui Bucur haine nouă și albituri, de credeai că-l duc la cununie, nu la moarte.

La ora 11 preotul l-a spovedit și împărțit, la 12 a fost bărbierit, tuns pe vârful capului și ras în locul acela.

Moartea.

Când bătea ora 1 după miezul nopții a venit preotul temniței și împreună cu preotul nostru l-au luat pe Bucur de brațe și l-au dus în camera cu scaunul cel blăstămat. Doi oameni de serviciu îl așează pe scaun, îi leagă picioarele și mâinile, îi trec o chingă peste piept, îi așează acoperământul pe cap și masca cea neagră pe față. Mai marele temniților ridică un bețigaș în aer, se aude mișcarea motorului, trupul deodată se încălzește grozav, electricitatea sfârâie cam o jumătate de minută, apoi stă, mai sfârâie o clipită, iară stă, din nou mai sfârâie 5 minute, apoi liniște ca de mormânt. Vine apoi medicul și zice: „Declar pe omul acesta de mort”. Bucur Toader a murit iute, nu s'a chinuit.

Dup'aceea au mai adus trei nefericiți și i-au așezat și pe ei pe scaun. Unul dintre ei însă a pătimit grozav de mult, îi ieșeau flăcări vinete din cap, iar piciorul drept îi fumea, carnea sfârâia și un greșos miros de carne arsă pătrundea prin încăperea. Aceasta, fiindcă n'a voit să mănecă și să bea nimica.

„Toți cei de față tremurând, cu sufletul încărcat, grăbim afară, la aier, în curtea sinistră a temniței, unde alți trei nenorociți își așteaptă aceeași soartă pe care au avut-o ceilalți”, sfârșește povestirea preotul Ilie Pop.

Așadară în America nu se glumește. Acolo făcătorii de rele își primesc pedeapsa, iară beția nu-i scapă de pedeapsă, ca la noi.

Când pleacă recruții?

Recruții din contingentul 1926 (adică tinerii cari au fost asentați în anul trecut) vor trebui să plece astfel, ca pe ziua de 5 Februarie să ajungă la corpurile unde au fost împărțiți. Călărașii cu schimbul vor fi încorporați pe ziua de 15 Martie.

În legătură cu plecarea contingentului 1926, vestim că noile recrutări încep la 1 Martie și tin peste toată țara 90 de zile. Atunci se înfățișază la măsură tinerii născuți în anul 1905, cari se zic contingentul 1927.

Dispensele militare au putere ca și până acum. Scutiți pot fi cei cari mai au un frate în militarie, precum și cei cari au de finit părinți bătrâni și neputincioși, sau orfanii de amândoi părinții, cari ei înșiși își lucră păminturile. Toate acestea trebuiesc dovedite cu hârtii în regulă, înaintea consiliilor de recrutare, în ziua asentării.

Știrile Săptămânii.

La acest număr al gazetei noastre, alăturăm mandate postale. Rugăm pe iubii noștri cetitori să-le folosească și să-și înnoiască abonamentele. Să nu uite că prețul abonamentului este 150 Lei pe an.

S'a deschis Mănăstirea Bicsadului. În ziua de 21 Noemvrie s'a deschis la Bicsad mănăstirea de călugări românești uniți cu Roma. Sunt deja trei călugări preoți și un călugăr frate, cari au început să trăiască acolo după regulile sfântului și marelui Vasile.

Încă din toamnă s'au făcut și primiri noi la această mănăstire, și anume s'a primit un tânăr din care vor crește cu vremea călugăr preot și 4 tineri meseriași, cari după obișnuitul an de probă, numit noviciat, se vor face călugări.

Prin deschiderea mănăstirii Bicsadului biserica unită cu Roma a ajuns în starea fericită, de a avea atât călugări cât și călugărițe, cari vor lucra din răpuzeri pentru ridicarea bisericii noastre, pentru răspândirea cuvântului lui Dumnezeu, pentru fericirea neamului românesc și pentru mărirea lui Dumnezeu.

Nou judecător la Iernut. Cu ziua de 1 Ianuarie 1926, d. Eugen D. Moldovan, care până acum a fost ajutor de judecător la Mediaș, a fost mutat la Iernut (județul Târnava mică) în locul nou înființat.

Profeția americanului. Coolidge, președintele Statelor Unite din America de Nord, a fost întrebat de gazetari, ce crede dânsul despre anul 1926? Ce întâmplări prevede și care va fi starea lumii în anul care începe? Coolidge a răspuns hotărît: anul 1926 va fi un an bun. Lumea se va ușura de dureri și de necazuri și vor urma îmbunătățiri mari față de trecut. Intrăm într-o zodie norocoasă. Fi-ți-ar gura de aur, nene Coolidge!

Prinderea unui hoț sârbesc. Petru Vesnici osândit la moarte prin spânzurătoare de către judecățile sârbești a scăpat cu fuga trecând în țara noastră. La Timișoara însă poliția noastră a pus mâna pe el și l-au judecat la 12 ani de muncă silnică. Dar și deacolo a scăpat. Însă a fost prins în Petroșani și predat poliției din Timișoara să sfârșească judecata până în capăt.

Copilă sfâșiata de porc. Se anunță din satul Valea Glodului, că o copilă în vârstă de o lună a locuitorului Gheorghe Focșa rămânând într-o cameră în care se găsea și un porc, a fost sfâșiata de el. Mama copilei venind acasă și găsindu-o moartă, de necaz a încercat să-și pună capet vieții, dar a fost împedecată de vecini.

Un câine scump. Mare dragoste au uni oameni, mai ales domni, pentru câinii domnești pe cari îi poartă din truție de lăntșor după ei, întocmai cum vine puful de urs după țiganul care-l joacă. Un astfel de câine din Iași a fost călcat în zilele trecute de un automobil și stăpânul cânelui a dat în pără pe proprietarul automobilului, fiindcă i-a omorât odorul de câine. Tribunalul l-a judecat la o despăgubire de 10,000 Lei și la o pedeapsă de 500 Lei. Ciudată judecată omenească!

I-a înghețat limba. Un copil neastâmpărat din Orașul Unterrain de lângă Bozen, mergând într-una din zilele trecute pe stradă a atins cu limba mânerul unei uși. Cum tocmai atunci era frigul cel mai mare, i-a înghețat limba de mâner. Zadarnic s'a străduit să-și o deslipească, n'a putut-o nici-cum, până n'au venit oamenii cu apă fierbinte și i-au deslipit limba. Cu limba sfârticată l-au dus în spital, unde doctorii nu prea au nădejde că va mai putea vorbi.

A mai murit o regină. Ne aducem aminte că dăunăzi murise bătrâna regină a Angliei, mama regelui de astăzi. Acum se vestește din Italia, că în ziua de 4 Ianuar a închis ochii pe vecie la Roma Regina *Margareta de Savoia*, mama regelui Victor Emanuel al II-lea. Italianii i-au făcut o înmormântare strălucită.

Un iepure impușcă un vânător. Un ciudat lucru s'a petrecut într'un ținut din America. Un iepure a impușcat pe un vânător! La o vânătoare de iepuri un vânător voind să apuce un iepure pe care-l pușcase și-a lăsat pușca jos, tocmai lângă vizuina de unde fugise iepurele. Un alt iepure înfricoșat țâșni deodată din vizuină, atinsă în fugă trăgaciul armei care, descărcându-se, îl ajunse tocmai pe vânător rânindu-l greu la călcâi. Întâmplare mai ciudată ca asta nu s'a mai pomenit niciodată în lumea vânătorilor!

Urmările beției. Țiganul Grita Iosif în vrâstă de 35 de ani din comuna Bandul de Câmpie venind beat acasă și-a făcut foc mare în colibă, să nu-i fie frig. Dar adormind repede, focul a ajuns la coperiș aprinzându-i coliba care s'a prăbușit noaptea peste bietul țigan și l-a omorât.

Caii speriați și-au omorât stăpânul. Ion Gubea, sătean din jurul Năsăudului întorcându-se cu căruța din Bistrița spre casă, la podul Sărățelului peste Bistrița, s'a întâlnit cu un automobil de care s'au speriat caii cari au luat-o la fugă năzdrăvană fără să-i mai poată opri. Rupându-se hățurile, căruța s'a răsturnat într'un șanț, iar Gubea s'a lovit cu capul de o piatră mare, rămânând mort pe loc.

Furtună mare în Oceanul Pacific. Un strașnic prăpăd s'a deslănțuit în zilele trecute asupra Oceanului Pacific, apa care leagă Europa de țara americanilor. Valuri uriașe au cutropit insula Jap, nimicind toate locuințele. După liniștirea furtunii s'au găsit în insulă peste 7000 de persoane moarte.

Moartă de granată. Femeia Ioana Aneta Gogu din Suha găsind o granată și voind s'o desfacă, granata a explodat, rânindu-o foarte greu. Deodată cu ea a fost rânit și micuțul ei copilăș care se afla în apropierea ei. Multe nenorociri se tot întâmplă din negrija noastră, mai ales prin părțile pe unde s'a purtat războiul și au rămas multe rămășițe ucigăse cari aduc atâtea nenorociri printre sătenii noștri.

Un copil mănca cu șarpele la masă. Gazetele englezești publică o scrisoare a unei doamne engleze, care locuiește în India cu bărbatul său, un colonel englez.

Zice, că ea avea datina să dea copilășului ei de 3 ani în fiecare dimineață lapte cu colac alb. Copilul mânca sângur în veranda (un fel de tindă) casei. De câteva zile i-se părea că copilul vorbește cu sine însuși și că-și petrece de minune de bine. Într'o dimineață se apucă și-l pândește. Când colo ce i-e dat să vadă! Lângă copil ședea un șarpe mare și primejdios, numit cobra, care mânca laptele din ceașca copilului. Copilășul în schimb lovea șarpele cu lingurița pe cap, răzând și petrecându-și și spunând cuvintele: „Bobberi, bobberi!“, ceea ce înseamnă pe românește: „Necrescutule, necrescutule!“ Șarpelui nici că-i păsa de bătăile copilului și mânca mai departe. După ce a mâncat tot laptele, șarpele s'a dus frumușel și s'a ascuns în tufiș. Abia după aceasta a putut să strige după ajutor biata mamă, căreia i-se înclăștase gura de spaimă. Veniră îndată câțiva soldați, cari căutară după șarpe și-l impușcară. Copilul când auzi despre moartea șarpelui, începu să plângă și spuse mamei sale că șarpele era foarte bun

și mânca foarte cu drag lapte din ceașcă și că lucrul acesta îl făcea de mult.

Drept dovadă că tot ce spune este adevăr, englezoaica porunci să se tragă pielea de pe șarpe și să o argisească, rămânând drept amintire de prietinia copilului ei cu șarpele.

Ce face beția. La Cluj în ajunul Anului Nou s'au întâmplat multe pozne din pricina beției. Prin cărciumele din margine au fost o mulțime de bătăi. Poliția știe de vre-o zece. Au mai fost însă și altele. În aceeași noapte un agent de siguranță a fost impușcat pe când se întorcea acasă dela un chef. Din norocire glonteile nu i-a ucis. Făptuitorii n'au putut fi descoperiți. Vre-o cinci femei au încercat să-și curme zilele, cu otravă. Intre acestea patru au fost fete, înșelate în dragoste. Una, o bătrână, a vrut să se omoare pentru sărăcie. Mai brează a fost dimineața noului an. Polițiștii de serviciu, au cules de pe ulițele Clujului vre-o zece bărbați, în cari se aprinsesă beutura cea multă și erau în doaga morții. Abia i-au trezit doctorii.

x Când cumpărați, să nu cereți decât cremă de ghetă cu marca „Vultur. Altă cremă mai bună nu puteți căpăta decât doară mai scumpă.

PREȚUL BANILOR:

1 franc francez se plătește cu	8 Lei 34 b.
1 liră sterlină	1064 „ — „
1 dolar	218 „ 50 „
1 franc elvețian	42 „ 45 „
1 liră italiană	8 „ 88 „
1 franc belgian	9 „ 95 „
1 coroană cehoslovacă se plătește	6 „ 50 „
1 marcă aur se plătește	52 „ 25 „
100 coroane ungare se plătesc cu	32 „ 60 „

Cunoștințe folositoare.

Ce lucrează un gospodar cu minte?

Pe acasă și în curte. Casa să fie curată. Toate mobilele din casă să fie bine rânduite. În ajunul Bobotezii preotul intră în fiecare casă și stropește cu apă sfințită pe toți căsenii. Și va fi mai mare rușinea pentru aceia, cari nu vor avea casa și curtea în rând.

Fiecare gospodar cu minte își procură încă de-acum o gazetă bună la care plătește și abonamentul. Cea mai bună gazetă pentru popor este „Unirea Poporului“ dela Blaj. Abonamentul pe un an face numai 150 Lei.

În ziua a doua după Bobotează se deschid din nou școlile. Și copiii cari au petrecut sărbătorile Nașterii Domnului pe acasă, acum se reîntorc iarăși la școală.

În serile lungi de iarnă, femeile torc cănepa iar bărbații sfărmesc cucuruz.

Când au vreme dreg uneltele economice, să fie gata pe când se va începe lucrul.

Din pivniță depărtează legumele putrede și trag vinul ce mai au.

În grajd. Grijește de vite. Dă-le nutreț învrăstat, căci îl mistuie mai bine. Fiindcă acum nu se pun vitele la poveri prea mari, li-se poate trage puțin din nutreț. Vacile și iepele de fătat nu le prea pune la lucru.

Grijește și de albine, să nu între șoarecii în coșnițe.

În grădina. Curăță pomii de mușchi, de iască și de coajă bătrână. Curățirea se poate face mai ușor cu o perie aspră. Taie și crengele uscate.

Pe câmp de lucru acum nu este. Când e vreme bună și drumul n'erau poți căra gunoii. Lucrează totdeauna cu socoteală și munca îți va fi răsplătită.

Fel de fel.

Pregătirea șuncilor. Din porcul tăiat la Crăciun, întrebuițăm mai întâi cărnații și unele părți mai cărnose. Șuncile dinapoi și dinainte, le pregătim să țină mai mult timp și să le putem mânca mai târziu, la primăvară.

Pregătirea șuncilor se face în chipul următor: Indată după ce au fost scoase, se freacă bine cu silitră, atât pe partea cărnosă, cât și pe șorici. În urmă se pun într'un vas în care se află sare din belșug împreună cu foi de dafin, boabe de piper și coleandru. În sarea aceasta se țin vreme de 5 zile. În fiecare zi șuncile sunt întoarse, așa că într'o zi să stea cu o parte în jos, iar în a doua zi cu cealaltă parte.

În urmă se face o saramură cu sare de bucătărie. Se pun șuncile în aceasta saramură. Se fie acoperită toată șunca cu saramură. În aceasta saramură se țin șuncile două săptămâni. Apoi se scot și se țin o zi în apă rece. După aceea se țin două zile atârinate, să se svânte. Șuncile svântate se pun la afumat.

Recolta de cereale în 1925. Anul trecut, deși seceta a nimicit aproape întreagă recolta din Basarabia, în producția de cereale se poate socoti între anii cei mai îmbelșugați. Și anume s'a recoltat cu totul: *trei zeci și opt milioane hectolitrii grâu*, cu trei spre zece milioane hectolitri mai mult ca și în 1924; *cinci zeci și nouă milioane hectolitri cucuruz* cu șapte milioane hectolitri mai mult ca și în anul 1924; *șase-spre-zece milioane hectolitri orz* și *opt-spre-zece milioane hectolitri ovăș*, cu câte cinci milioane hectolitri mai mult ca și în anul 1924.

Astfel cereale avem din abundență. Năcazul e, că cerealele noastre, deși multe nu sunt de calitate așa bună, ca și înainte de războiu. Și aceasta vine de acolo, că trecerea dela moșiile mari la moșiile mici, în urma reformei agrare, a fost prea dintr'odată. Când însă micii moșieri, vor avea animale de ajuns și tot felul de mașini agricole pentru ca să-și poată lucra pământul cât se poate de bine, cerealele noastre iar își vor câștiga renumele de mai înainte.

Câte bănci sunt în România? După socotelile făcute la sfârșitul anului, în țară sunt cu totul 939 bănci și anume în vechiul Regat 418, în Transilvania 346, în Banat 134, în Bucovina 11 și în Basarabia 30. Toate au un capital de cinci miliarde optsute trei zeci și șapte milioane, șase sute douăzeci și una mii șapte sute șapte zeci și trei Lei 28 bani.

Cum stau căile ferate? Avem cu totul în țară 30 mii 914 trenuri de călători, 24 mii 590 trenuri de marfă, 1888 locomotive în serviciu și 1316 locomotive în reparație.

Cu trenul în cursul anului 1925 au călătorit aproape două miliarde oameni.

Mucegaiul.

O strujea de pâine umedă pune-o într'un loc întunecos. După câteva zile, toată e străbătută de fire lungi și subțiri de o culoare sură-alburie.

Lasă o bucată de pâine necoaptă într'un loc întunecos. Se umple de aceleași fire lungi și subțiri. Dacă rupem bucată de pâine, firele se întind, par'că sunt de gumă.

Orice mâncare, uitată mai multă vreme pe poliță în cămară, se învăluie în firsoare dese și foarte subțiri. Se pare că înflorește toată mâncarea. Dacă o gustăm, nu mai este bună. S'a stricat.

Fânul umed, pus peste olaltă încă se

strică. Devine suriu și miroasă a muced. Vitele nu-l mai mănâncă.

Ce sunt acelea frișoare subțiri de pe pâine, mâncări și din fănuț muced? Sunt ciuperi mici și foarte rele. Se numesc *ciuperca de mucegaiu*, sau numai simplu *Mucegaiu*.

Firele subțiri și rămurate din cari e formată ciuperca, se zic *tal*. Unele fire ale acestui tal cresc în jos în pâine sau în mâncări și de acolo își sug hrana trebuincioasă. Alte fire cresc în sus în formă de rămurele umflăte la capăt. Acestea rămurele se cheamă *sporangi*. În umflăturile din capăt, se găsește un praf mărunt de tot. Firișoarele de praf se zic *spori* — sunt un fel de semință de mucegaiu.

Când spori sunt copti, umflătura din capătul firului — *sporangiul* — plesnește și spori se împrăștie. Dacă acești spori ajung într'un loc potrivit, incolțesc, cresc și se face din ei alt mucegaiu.

Când vremea nu-i priincioasă, e căldură mare și uscăciune, ori e frig mare, nu se mai pot face sporangi. Ca Mucegaiul să nu se prăpădească, își formează ouă. Anume tot câte două frișoare subțiri de mucegaiu, se așează unul oătră altul. Într'un loc, unde firele se ating, învâlișul plesnește și conținutul unui fir trece în celalalt. Din conținutul contopit al celor două fire, se formează oul. Coaja oului este groasă și poate răbda frigul și chiar și căldura cea mai mare.

Când ouăle au ajuns într'un loc potrivit se desvoaltă și se face din ele iarăș mucegaiu.

Se poate răspândi mucegaiul și în alt chip. Anume un firisor cât de mic, rupt din mucegaiu și pus pe o bucată de pâine curată, dar umedă, se prinde chiar așa ca un butaș de salcie și în scurtă vreme pâinea se face albă de mucegaiu.

Mucegaiul este o ciupercă rea. Strică alimentele și prăpădește nutrețul. De aceea să ne apărăm de ea cu orice preț.

Pâinea să fie totdeauna coaptă bine și s'o ținem la loc uscat. Tot asemenea și alte mâncări, să se pregătească bine și să nu se păstreze în locuri umede. Dulcețurile, pe cari încă le atacă adeseori mucegaiul, să fie bine astupate. Puțin *salicil*, din prăvălie, pus în sticla cu dulceață, împiedică mucegaiul să se desvoalte.

În căsile umede și întunecoase să aerizăm des. Lumina și locul uscat prăpădește mucegaiul.

Cum umblă vremea?

În cea mai mare parte a țării în săptămâna trecută, cerul a fost noros, un vânt slab a bătut dinspre miază zi — apus. A ploat mai ales în părțile de miază noapte ale țării.

În partea de miază zi a țării, demineța a fost senin, seara cețos. În general, ziua s'a desghețat, iar noaptea a fost un îngheț mai slab.

Se prevede o vreme puțin friguroasă.
Ion Popu-Câmpeanu.

Cărți nouă.

Almanahul revistei populare „Viața”, pe anul 1926. S'a tipărit în comuna Hălăucești județul Roman, în tipografia „Serafica” a Seminarului Franciscan. Prețul 18 lei.

Este un calendar creștinesc, pe care îl fac preoții catolici moldoveni din Hălăucești, cari tipăresc și foaia „Viața”. Răsfoindu-l găsești într'insul cetiri foarte alese mai ales despre *Sfântul Francisc de Assisi*, dela moartea căruia se împlinesc acum 700 de ani. Apoi povestiri și lavăături prețioase, din cari respiră adâncă pietate și dragostea de celea sfinte. Chipuri bine alese împodobesc acest calendar, care este unul dintre celea mai bune tipărite în acest an. Ca o probă despre spiritul „Almanahului” dela Hălăucești, tipărim dintr'insul, la foaie, minunata poezie despre „Sfânta Fecioară”.

Snoave, chiuituri, povestiri adunate de *Andrei Bârseanu*, fostul președinte al „Asociațiunii”. Cu însemnări despre viața marelui om de carte. Nr. 132 din Biblioteca Poporală a „Astrei”. Prețul 5 lei. De vânzare la „Astra” în Sibiu, Str. Șaguna 6 și la Librării.

Această carte cuprinde foarte frumoase glume, chiuituri și povestiri culese de *Andrei Bârseanu*, când era profesor la Brașov, cari vor fi cetite și gustate cu mare plăcere de tineretul nostru de prin sate în serile de iarnă, ori duminica pe lângă horă. „Asociațiunea” noastră face foarte bine când mai tipărește și astfel de cărțițele de veselie, că amăreala este destulă în lume.

Igiena Națiunii de I. Moldovan, profesor universitar la Cluj. Numărul 1 din „Biblioteca Eugenică și Bio politică”. S'a tipărit la Institutul de igienă și igienă Socială, Cluj, 1925. Prețului nu este arătat.

Această cărțiță, legată frumos în table tari, este scrisă pentru oamenii cu carte mai multă, cărora doctor *Moldovanu* le arată cum ar putea neamul nostru să înainteze în tărie și în sănătatea trupezască, cu cari umblă împreună și tăria sufletească. Când vom fi tari trupezști și sufletești, și țara noastră va fi tare și nebiruită, iar neamul nostru va fi respectat de prietini și temut de dușmani. Cărturarilor cari vor ceti-o, vor câștiga multe cunoștințe nouă.

Poșta gazetei.

Mai multora. Cei cari au comandat „INSEMNA-RILE DIN ITALIA” ale d-lui *Alexandru Lupeanu-Melin* sunt rugați să mai aibă puțină răbdare. În lunile Noemvrie și Decemvrie tipografia noastră a fost foarte cuprinsă cu tipărirea Calendarului dela Blaj, cu circulare și cu numerele de Crăciun ale gazetelor cari apar aici, astfel că tipărirea însemnărilor a fost întreruptă și amănată până după sărbători. Ele sunt în lucrare acum și nădăduim să fie gata în curând. De comanda făcute se ține seamă și îndată după apariția cărții ele vor fi cea dintâi grijă a noastră.

Valeriu Nistor. — Versurile trimise au sosit prea târziu. Sărbătorile pe cari le cântă au trecut. Nu le mai putem publica!

George Pop, Săuca. — *Cursul de cantori* din Blaj, pe cât am putut afla, se deschide iarăș în primăvara asta. Faceți o cerere către *Preaveneratul Consistor Arhiepiscopesc din Blaj*, în care puneți cartea de botez a tinărului, dreptățile lui dela școală, din cari să se vadă câte clase are, și o hârtie dela preotul satului, că tinărul are purtări bune. Dela Consistor veți primi înștiințare când se deschide cursul. Foaia am pornit-o, cu mandat cu tot.

Redactor responsabil IULIU MAIOR.

CULTIVATORII DE VII

Și toți cei cari do-
resc să-și facă vie,
să ceară cu toată în-
crederea altoi dela

Fundațiunea Laday
din Petrisat, lângă Blaj.

5-6 (112)

Dracul
e negru, dar tot nu e
atât de negru ca

Crema de ghetete
MARCA
„Yultur”

Preoțime! Nou apărut! Invățătorii

Comandați imediat cea mai frumoasă și bogată carte de rugăciuni:

„Cărarea Fericirii”

de preotul *G. Mânzat*, care conține 368 pag. cu 26 capitole mari și diferite rugăciuni acomodată pentru orice ocaziune, fiind aprobată de I. P. S. S. dl. Episcop de Gherla Dr. Iuliu Hossu sub Nr. 581-1925.

S'a pregătit în următoarele legături:

In carton tare > 85-

> pânză fină cu cruce aurită > 140-

> piele lux, pe hârtie velină

pentru dame > 280- și 350.-

Pentru școlari se recomandă cele cartonate, à 85 lei

La librăria ANCA Cluj.

Preoți! Cereți:

„Predici la Morți”

de Prot. I. Marga. Prețul 55 lei.

La comandă anticipați prețul plus 10 Lei porto.

15-20 (67)

Caut o mașină de sfărmit cucuruz, mânăta cu motor.

Ștefan Puia, Blaj

(120) 1-1

De vânzare o casă cu 3 odăi, pivniță, șopru, grajd de 4 vite, 7 jugăre loc arătoriu, 3 jugăre de pășune, grădina de legume, 2 vii una cu vițe una jugărită, jumătate soarte de pădure 5 km. departe de oraș.

Se vând la *Ioan Handrea*, rotar, comuna Mănărade plasa Blaj.

1-2 (126)

VECHEA REVISTĂ ILUSTRATA

„COSINZEANA”

intemeiată în anul 1911 de

SEBASTIAN BORNEMISA

apare și acum în Cluj sub aceeași conducere și având colaborarea celor mai de seamă scriitori. Cereți numere de probă gratuite din această excelentă revistă de familie, indispensabilă în fiecare casă.

Adresa: Cluj, Piața Cuza Vodă 16.

Licitație.

În comuna Petrisat jud. Târnava mică se publică licitație pe ziua de 1 Februarie 1926 ora 10 a. m. pentru un motor 4 H. P. și una treerătoare 500 m/m cu colți, marca Hoffer și Schrantz.

Blaj, la 5 Ian. 1926.

(127) 1-1.

COMITETUL.

Oricine are ceva de vândut ori de cumpărat, să publice în „Unirea Poporului”, prin ajutorul căreia s'au făcut și până acum mai multe târguri bune. Prețul de publicare se află în fruntea gazetei, la partea dreaptă, și este mai ieftin decât al tuturor gazetelor din țară. Bani se trimit înainte.

Nicolae Baciu

măestru pantofar — BLAJ.

Fondat la anul 1902 și premiat la expoziția păpușarilor din Győr cu medalie și diplomă de recunoștință în anul 1908.

pregătește tot felul de ghete și pantofi fini și moderni, și tot felul de ghete simple din material tare.

(124) 2—52

PRĂVĂLIE NOUĂ!

EMIL RIȘA

prăvălie de manufactură.

În piața Blajului s'a deschis de curând o nouă prăvălie, a d-ului Emil Rișa, unde se găsește, cu prețuri ieftine,

toate mărfurile de manufactură, bumbacuri, arniciuri, tricotaje, pânzeturii, gioljuri, marame țărănești. Și toate negoțele de lipsă la îmbrăcăminte.

Cine vrea să cumpere ieftin și bun merge la

PRĂVĂLIA RIȘA

(88) 12—?

Blaj, Piața Inocențiu Clain.

2 băieți

din familie bună, în vârstă de la 14 ani în sus, se primesc ca învățăcie la d. PETRU A. MOGA, franciscan și brutar în Blaj. 10—? (99)

5 % mare reducere 5 %

MAGAZIN ROMÂNESC SIBIENESC

HOZA și MARCU

Aducem la cunoștință Onor. Public că ne-a sosit un mare transport de mărfuri pentru orice sezon precum:

Stofe engleze pentru dame și domni; stofe de lână pentru uniformă de fete și băieți și pentru orice îmbrăcăminte.

Mare asortiment de mărfuri din Cehoslovacia:

Zefire, deliuri, satinuri, toate colorile. Barchete, sifoane, pânzeturii, pânză de cearceafuri, gradel, schirting, perdele, basmale cu și fără ciucuri, ciorapi pentru dame și domni și patent pentru copii, gulere, cravate, cămăși, pălării, căciuli, ghete din cea mai renumită fabrică „Derby”. Plapume confecționate în țară, orice calitate.

Mare alegere în haine gata pentru dame, domni, fete și băieți:

tricotaje pentru dame și domni, tricouri de orice mărime și calitate. Chipiuri pentru eleve și elevi calitate superioară. Bucata Lei 120.

Totodată facem cunoscut că la orice mărfuri cumpărate pentru eleve și elevi cu începere din 15 Octombrie 1925 și pe tot timpul duratei școlilor, reducem, la o cumpărare până la 1000 Lei 5 % iar de la 1000 Lei în sus 10 %. Încercați și veți convinge de redusele prețuri și buna calitate a mărfurilor.

HOZA și MARCU

12—? (95)

Blaj, Piața I. M. Clain 12.

10 % mare reducere 10 %

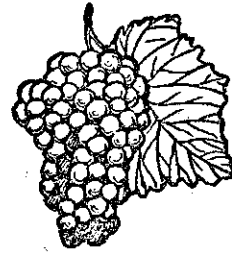
Marele magazin

Ștefan Nyergeș

Blaj, (Str. T. Cipariu)

vinde pălării pentru Dame, Domni și copii, precum și toate hăineturile cu prețuri tare reduse din cauza mutării magazinului.

Grăbiți nu scăpați ocazia.

Altoi de vie

cei mai buni și din celea mai alese soiuri, se găsește în

toată vremea la

Curtea mitropolitană din Blaj.

(119) 4—?

Nimenia să nu-și facă vie până nu vede pipinierele Curții mitropolitane din Blaj!

Prețul foii noastre în anul acesta.

Cei mai mulți dintre cititorii de gazete nu prea pot să-și dea seama cu câte greutate are de luptat o foaie. Foaia, ca să ajungă împăturată frumos în mâna cititorului, multe vămi are de trecut! Ea mai înainte de toate trebuie gândită și scrisă. Trebuie vreme scumpă și trebuie mână bună, cu meșteșug greu muncit. Apoi trebuie hârtie, care se scumpește aproape tot la câte 3—6 luni. Și trebuie culegători de slove, cari să ferece în plumb și'n fier scrisul redactorilor.

Trebuie tipar, cerneală, fete la mașini. Trebuesc împăturătoare și mărci postale, trebuesc adrese și poște orânduite, căci altfel foile pot zăcea claie peste grămadă, tipărite gata, în cancelaria redacției, până la ziua de apoi. Trebuesc 10—12 oameni, cari asudă din greu 4 zile în săptămână, ca cititorii să aibă foaia acasă la vremea sorocită...

Și toate celea înșirate mai suscer bani, bani și iarăși bani! Că fără bani astăzi nu-și mișcă nimenia nici degetul cel mic. Precum e și cu cadere. Căci muncitorii tipografiilor oameni sunt și ei, cari nu pot trăi din vânt. Singuri redactorii săracii, aici la noi, n'au chip să se poată gândi la vre-o răsplată oarecare pentru munca lor istovitoare. Și asta de ani îndelungați!

Toate ca toate, dar năcazul cel mare e, că materia și lucrul foii, se scumesc an de an. Ba dela Anul Nou încolo, se scumpește și prețul Poștei. Pentru o gazetă dată la Poștă va trebui să plătim de 5 ori prețul de până acum! Unde mai este sporul de plată al lucrătorilor și prețul hârtiei?

Acestea împrejurări ne silesc și pe noi să urcăm cu ceva prețul foii pe anul care vine. Așa au urcat toate foile populare. Urcarea pe care o facem noi, nu este mare. Nimica toată, în ziua de azi, 30 de lei față de trecut. Deci

Noul preț de abonament va fi:

Pe un an întreg 150 Lei; Pe trei luni 40 Lei.
Pe o jumătate de an 75 Lei; În America 3 dolari.

Față cu această scumpire a foii, vom face și noi o nouă opintire din partea noastră:

Dela Anul Nou încolo vom căuta să tipărim gazeta mai mare decât până acum, așa ca să fim la rând cu toate foile populare din Ardeal și Banat. Și vom introduce și alte îmbunătățiri, în folosul cititorilor!

Nimeni să nu se aștepte deci bănuț de ridicarea de preț pe care o facem. O sută cincizeci de Lei pe an, nu sunt bani astăzi! Nu vă lăsați deci de foaia care va sluji ani de-arândul cu cinste și cu omenie.

Folositi mandatele alăturate la numărul de față și trimiteți abonamentul chiar acum la început.

ALLO, ALLO..! VINE ELECTRICA LA BLAJ!

La firma **HENRIC TRENGSINER**

au sosit celea mai moderne și mai elegante

CANDELABRE pentru prânzitoare, odăi de lucru și cancelarii, dela celea mai simple și mai ieftine până la celea mai luxoase.

CANDELABRE de sticlă, de porțelan, argint de china și alpaca.

LAMPE SIMPLE pentru birouri și mese de scris particulare. Magazin bine asortat și inepuizabil

TOT ACOLO se încadrează tablouri, se pun geamuri la ferestre și se găsește orice marfă de sticlărie. Prețuri ieftine, serviciu prompt.

Izvor de cadouri pentru Crăciun și Anul nou

4—? (115)

HENRIC TRENGSINER, Blaj, Str. Regina Maria.